

#Grasrotløftet

Forskningsrapporten [Nasjonal arrangørstatistikk 2016](#) ble lansert 5. desember 2017 og viser at hverdagen for norske grasrotarrangører ikke er så rosenrød som det skulle virke. Hver tredje melder at det er blitt vanskeligere å drive konserter, og det er spesielt trang økonomi og endrede krav fra det offentlige som trekkes frem.

På bakgrunn av dette har Arrangørforum definert fire satsingsområder i et grasrotløft for helårsarrangørene:

- Mindre administrasjon: Vi trenger forenkling og samkjøring av offentlige krav og byråkrati
- Raske, lokale midler: Vi trenger treffsikre, enkle lavterskelordninger med minst mulig byråkrati
- Flere lokale samarbeid: Vi tar initiativ til å sette i gang et løft fra lokalt næringsliv for å styrke helårsarrangørene
- Betaling etter evne: Vi krever kollektive rammeavtaler for grasrotarrangørene for å sikre norsk musikk på norske scener

Mindre administrasjon - Vi trenger forenkling og samkjøring av offentlige krav og byråkrati

På tross av uttalte mål om forenkling og skjerming av frivillig sektor, kommer det løpende myndighetskrav som gjør arrangørhverdagen vanskelig. Det kommer stadige krav og regler fra ulike offentlige instanser, uten at disse er sett i sammenheng, eller har et frivilligperspektiv.

Målet for forenklingsarbeidet er at det skal være enkelt å søke og rapportere, og at aktører skal finne all informasjon samlet. Erfaringene de siste årene er derimot at stadig økte krav både til grunnlag, søknad, rapport og revisjonskrav har i mange tilfeller skapt det motsatte.

Raske, lokale midler - Vi trenger treffsikre, enkle lavterskelordninger med minst mulig byråkrati

Vi trenger treffsikre, enkle lavterskelordninger med minst mulig byråkrati! Det er viktig å sikre at støtteordningene stimulerer til å skape faktisk aktivitet. Kartet må da stemme med terrenget slik at ordningene treffer godt og at retningslinjer ikke blir til hinder for at det skapes aktivitet.

Grasrotarrangørene trenger grunnfinansiering og forutsigbare driftsmidler. Lokale tilskudd vil kunne utløse nasjonale midler, og motsatt kan nasjonal støtte vise lokale myndigheter arrangørenes betydning ut over lokalmiljøet.

Grasrota har ikke alltid luksusen ved å kunne presentere program med både høy kunstnerisk profil og høy frekvens. Grasrota kan være avhengig av å bygge et publikum innen flere

sjangre og med ulik profil. Det må støttes opp om aktiviteten, ikke bare det kunstneriske programmet.

I dag mangler vi en ordning tilpasset grasrotarrangørene. Det er behov for lavterskelordninger som bidrar til å sikre engasjement og holde hjulene i gang. Små penger med kjapp saksbehandlingstid og lav terskel for å søke. En ordning som eksempelvis kan støtte ungdomsarrangement og bidra til at de aller minste blir levedyktige arrangører.

Det å forenkle er ikke det samme som å strømlinjeforme. Når en ønsker å skape like begrep og definisjoner, så vil dette slå ulikt ut, nettopp fordi organisasjoner er ulikt bygd opp. Vi ser blant annet i arbeidet med å lage like retningslinjer så lager man systemer som ikke helt passer for alle. Husk derfor å sikre mangfoldet når man prøver å forenkle, og lytt til bransjeorganisasjonene som kjenner medlemmenes særegenheter.

Vi oppfordrer regjeringen til å lytte til organisasjonene når nye tilskuddsordninger skal utvikles og eksisterende ordninger skal evalueres, for å sikre at de blir enkle, forutsigbare og stimulerer til et mangfold i arrangørmiljøet.

Flere lokale samarbeid - Vi tar initiativ til å sette i gang et løft fra lokalt næringsliv for å styrke helårsarrangørene

Arrangørforum tar nå initiativ til å sette i gang et løft fra lokalt næringsliv til å bygge opp helårsarrangørene på grasrota. Næringslivet har et ansvar for å bidra til å bygge lokalsamfunn, og bidra til et levende kulturliv også utenom turist/festival-sesongen. Sponsing av festivaler og lokal idrett er for lengst etablert som en god investering, nå er det på tide å se verdien av å spille på lag med de lokale helårsarrangørene.

For å skape insentiv til å støtte grasrotarrangørene, må gaveforsterkningsordningen utvides så det også gir rom for å få støtte til kulturarrangører som mottar sponsing, ikke bare gaver. Gaveforsterkningsordningen gir mer til de som har mye fra før. Grasrota får ikke ta del i dette fordi inngangskravet er for høyt, og det kun støttes gaver, ikke sponsormidler. Vinnerne er de store institusjonene med rike onkler og store investeringer.

Betaling etter evne - Vi krever kollektive rammeavtaler for grasrotarrangørene for å sikre norsk musikk på norske scener

Gode kollektive rammeavtaler for grasrotarrangørene er avgjørende for å sikre norsk musikk på norske scener.

TONOs tariffmodell, der store konserter betaler gradvis mindre vederlag ettersom billettinntektene går opp, er ikke bærekraftig. Økosystemet kollapser hvis det ensidig fastsettes tariffer som gagnar arrangemeter for store artister med høy publikumsappell. Små konserter har naturlig nok også høyest andel faste kostnader sammenlignet med store konserter.

Grasrota drives i stor grad uten tanke på profitt, så da må vi forvente at også opphavspersoner bidrar til å sikre at det er mulig å ha et konserttilbud over hele landet, hele året. Det er ikke forenlig med å skulle betale opp mot 10% av billettomsættningen i vederlag, da vil det ikke være penger igjen til å betale for artisthonorar.

Moms er en avgift som rammer frivilligheten spesielt, og gir økte kostnader og mindre aktivitet i lag og foreninger. Momskompensasjonsordningen må fullfinansieres og bli en rettighet for frivillige organisasjoner